Благородною будь,
Добротворною будь, людино!
З-помежи сущого
На всій землі
Це єдине тебе
У житті вирізняє.

Слава незнаним
Вищим істотам,
Що ми прочуваєм!
Хай же людина
На них буде схожа:
Приклад її
Навчить нас віри.

Бо природі людські
Почуття невідомі:
Доброму й злому
Світить сонце згори,
Грішним і праведним рівно
Сяють місяць і зорі.

Вітер і води,
Громи і град
Мітять шалену путь
І, проминаючи,
Із собою беруть
Добре й лихе.

Так і по людях
Ходить щастя сліпе:
То вшанує
Гарні кучері невиннятка,

То гріховне
Голе тім'я старого.

Виш
Вишні закони
Нам знаменують шлях,
І непомильно
Треба свого життя
Сповнити кола.

Бо людина одна
Творить подиву гідне:
Розрізняє,
Обирає, звершує суд,
Перебіжній хвилі одна
Вічність дарує.

Лиш людині дано
Воздавати за добрість,
Все злочинне судить,
Рятувати живуще
І шкідливе, непевне все
Обертати на користь.

Ми ж і богів
Шануємо, ніби людей,
Які творять в великому
Те, що найкращий із смертних
Прагне чинити в малому.

Благородна людино,
Добродійною будь в житті
І невтомно твори
Пожиточне й правдиве,

Будь нам прообразом
Гаданих вищих істот!